

Š Í P K O V Á R Ů Ž E N K A

- byla jednou jedna malá princeznička, kterou si její rodiče, král a královna, moc přáli
- dali jí jméno Růženka
- určili, že všechny sudičky v království budou jejími kmotrami
- při křtu dala každá sudička princezně nějaký dar (krásu, nadání ...)
- bohužel na jednu sudičku se zapomnělo, a ta se urazila, že nebyla pozvána
- i když ji nečekali, přišla nakonec také
- aby se pomstila, nepřinesla žádný dar, ale zlým hlasem předpověděla, že se princezna píchne do ruky o vřeteno a zemře
- poslední ze sudiček chtěla zmírnit zlou předpověď
- řekla králi a královně, že se sice princezna píchne do ruky, ale nezemře – pouze usne, ale spánek bude trvat dlouhých sto let, potom přijde princ, který ji probudí
- malá princezna vyrůstala šťastná, zahrnutá všemi dary, které jí daly sudičky
- co se ale mělo stát, to se stalo
- princezna se opravdu píchla o vřeteno, usnula a s ní usnulo celé království
- čas běžel
- jednoho dne tudy projížděl mladý princ ze sousedního království
- ptal se venkovanů, proč je ten zámek tak zarostlý
- dozvěděl se, že na zámku spí sto let ta nejkrásnější princezna na světě a čeká na prince, který ji vysvobodí polibkem
- princ se vydal k zámku
- stromy a keře se před ním rozestupovaly, dveře se otevíraly a všude viděl jen samé spáče
- konečně objevil princeznu
- naklonil se nad ní a políbil ji
- princezna se probudila a s ní také celý zámek
- nakonec byla svatba